

Geachte redactie de website Duivendrecht Destijds,

Ik ben geen Duivendrechtenaar, maar kom uit de Watergraafsmeer.

Ik kwam echter via via weer eens in Duivendrecht terecht en dacht weer even terug aan mijn jeugd. Zo vond ik op jullie site het verhaal over mevrouw Schipperijn (Tante Mientje) en de carrosserie fabriek Bieshaar en Schuttel.

Als kind heb ik een goede en rijke jeugd gehad.

Ik kreeg vanaf mijn 7de jaar altijd gereedschap voor verjaardag, sinterklaas of welke gelegenheid ook.

Mijn eerste gereedschapskist (7 jaar oud) met houtzaag en tangen waren het begin van mijn knutselhobby.

Ik heb nog steeds de zaag, enkele tangen en de kist. Mijn vader noemde dit een "Toolbox", super stoer!

Toen ik 10 jaar werd kreeg ik een elektrische boormachine. Nee, niet een Skill of Black & Decker maar een heuse Metabo van Steenkist op de Plantage Middenlaan tegenover Artis. Ook die heb ik nog steeds.

Nu komt Duivendrecht.

Toen ik op de middelbare school van de eerste naar de tweede overging zonder onvoldoendes kreeg ik een Lasapparaat in het vooruitzicht gesteld. Dit was nodig omdat ik meer aan sleutelen en knutselen deed dan aan school en het laatste rapport vóór de overgang nog altijd vol onvoldoendes stond. Dit bleef overigens zo tot op de HTS. Terug naar het lasapparaat. Ik moest dan uiteraard wel leren lassen.

Mijn vader had pas een vrachtauto gekocht voor zijn handel in radiatoren en deze was door Bieshaar & Schuttel van een opbouw voorzien. Mijn vader regelde vervolgens dat ik bij hun wel kon leren lassen.

Ik ging op woensdagmiddag met de fiets naar Duivendrecht en melde mij bij **de heer Schuttel**. In mijn ogen een oudere maar heel aardige man. De heer Bieshaar was meer de directeur en keek wat nors dus die ontweek ik maar een beetje. Meneer Schuttel leerde mij lassen. Hoeveel woensdagen weet ik niet meer... maar eindeloos lasjes leggen. Ik herinner mij nog rekken voor AGA gasflessen.

Het lasapparaat was zo'n zware kar met houten omkasting. Geweldige lassen kon je daar mee leggen, maar als de las maar even niet netjes was moest ik hem weer wegslijpen en opnieuw lassen. Het moet rond 1971 zijn geweest. Schuttel vertelde mij eens hoe zij als eerste bij een treinongeluk vlak achter de fabriek mensen uit de trein haalden en hulpverleners de trein met snijbranders opensneden.

(Het treinongeval bij Duivendrecht was een kop-staartbotsing op 30 mei 1971. De machinist van trein 862 reed door een stoptonend sein en reed achterop trein 296. Hierbij vielen 5 doden. Red.)

Samen met de heer Schuttel hebben we bij de Makro in Duivendrecht, toen vrij nieuw en eerste en enige Makro in Nederland, een lasapparaat gekocht. Helaas is deze gestolen, maar ik heb er veel plezier aan gehad en vele creaties gebouwd. Zie de foto's hieronder.

Met dank aan Bieshaar & Schuttel en vooral de heer Schuttel!

En uiteraard dank voor jullie site met het stuk over "Noem mij maar tante Mientje". **Michiel van der Puij**

Dit ben ik rond mijn 12de of 13de jaar.

Dit is mijn Mobilette met buddyseat en Italiaanse benzinetank.

Locatie: Joh. V.d. Waalsstraat, hoek Boylestraat (naar het Mariotteplein, "de speeltuin")

Mijn spulletjes voor fiets en brommer haalde ik bij Hol de fietsenmaker, die zat toen nog in een achterkamertje.

Later op de hoek Wethouder Frankeweg.

Hij deed voor mij bijna alles gratis en leerde mij aan de brommers sleutelen. Vaak 's avonds na zijn gewone werk.

Aan deze foto zit weer een heel ander verhaal vast. Dit is een creatie geïnspireerd op foto's van trikes in America .

Ik heb zo'n driewieler gebouwd van een oude brommer, een oud bed van mijn zus en een oude Vespa scooter.

Wij reden hiermee in de sportvelden (Radioweg). Ik was toen 14 of 15 jaar. Nog geen 16 in ieder geval.

Uiteraard werden we op een gegeven moment gepakt door de politie en werd hij in beslag genomen.

Deze foto is de volgende dag gemaakt bij de Technische Dienst van de Politie Bureau IJtunnel (tegen over de ingang van Artis).